

एठित्वा,	एठयित्वा,	एठिठिषित्वा ;
समेठ्य,	समेठ्य,	समेठिठिष्य ;
एठम् २,	एठम् २,	एठिठिषम् ;
एठित्वा २,	एठयित्वा २,	एठिठिषित्वा २.

(134) “एध वृद्धौ” (I-भ्वादि-२. अक. सेट्. आत्म.)

एधकः प्रैधकः-धिका,	एधकः-धिका,	एदिधिषकः-धिका ;
एधिता-त्री,	एधयिता-त्री,	एदिधिषिता-त्री ;
एधयन्-न्ती,	(^२ स्वं पुत्रम्) एधयन् ,	एधयिष्यन्-न्ती-ती ;
एधमानः,	^३ एधयमानः,	एदिधिषमाणः ;
एधिष्यमाणः,	एधयिष्यमाणः,	एदिधिषिष्यमाणः ;
एत्-एध्-एधौ-एधः ;	—	—
^A एधितम्-तः, ^B	एधितम्-तः,	एदिधिषितम्-तः-तवान् ;
एधः, एधः,	एदिधिषुः,	एदिधयिषुः ;
एधितव्यम्,	एधयितव्यम्,	एदिधिषितव्यम् ;
एधनीयम्,	एधनीयम्,	एदिधिषणीयम् ;
एध्यम्,	एध्यम्,	एदिधिष्यम् ;
ईषदेधः, दुरेधः, स्वेधः ;	—	—
एध्यमानः,	एध्यमानः,	एदिधिष्यमाणः ;
एधः,	एधः,	एदिधिषः ;
एधितुम्,	एधयितुम्,	एदिधिषितुम् ;
एधा,	एधना,	एदिधिषा, एदिधयिषा ;
एधनम्,	एधनम्,	एदिधिषणम् ;

1. ‘एत्येधत्यूरुसु’ (6-1-89) इति वृद्धिः, पररूपाववादः ।
  2. ‘विभाषोपपदेन प्रतीयमाने’ (1-3-77) इत्यमुमपि बाधित्वा, परस्वात् ‘अणौ—’ (1-3-88) इति नित्यं परस्मैपदमेव ।
  3. अण्यन्तावस्थायां चित्तवत्कर्तृकत्वे ण्यन्ते, ‘अणावकर्मकात् चित्तवत्कर्तृकात्’ (1-3-88) इति परस्मैपदमेव । ‘एधयन्-न्ती’ इत्येव ।
- A. ‘स गाम्दिनीभूः अथ गोकुलैर्धितं स्पर्धालुधीगाधितकार्यबाधिनम् ।
 इक्ष्यन् हरिं नाधितलोकनाथकं देधे मुदास्कुन्दितमन्तरिन्द्रियम् ॥’ धा. का. 1-2.
- B. ‘अभिः प्रमादेन ददाह लङ्कां वध्यस्य देहे स्वयमेधितश्चेत् ।’ भ. का. 12. 24.